Ara, 14/07/20

Muntanyes silenciades

Molts músics s'han hagut d'espavilar per sobreviure com bonament han pogut

Una de les víctimes més visibles, o millor dit, més audibles de la covid-19 al Pirineu ha estat la **supressió d'un munt de festivals, festes i actes culturals** amb la música com a eix central. La maleïda pandèmia, enemiga de les concentracions de públic, ha matat almenys aquest any, tota mena de concerts i actes musicals arreu de tot el Pirineu.

És cert, que **alguns festivals es mig salvaran** tot traslladant-los unes quantes setmanes, com és el cas de la Trobada d'Acordionistes d'Arsèguel, que també tindrà actes a la Seu i a Puigcerdà i que se celebrarà entre finals d'agost i començament de setembre. Altres, com el Festival Trama, el FEMAP o multitud d'actes musicals inclosos en festes majors o altres celebracions, per desgràcia, **se n'han anat en orris**. I el que és pitjor: molts músics, solistes o en formacions, s'han hagut d'espavilar per sobreviure com bonament han pogut, a causa de les múltiples cancel·lacions hagudes al llarg de tot el territori.

Vull dir que trobo una mica estrany que la gent pugui congriar-se en la terrassa d'un bar o al transport públic, però no ho pugui fer en un teatre o a l'aire lliure. Com sempre, **la Cultura és la germaneta pobra de la nostra societat** i a qui més li toca el rebre. Però com que, per desgràcia, no espero que a curt termini les normes es relaxin el més mínim per poder alleugerir una mica els problemes del món musical, haurem d'esperar que la tempesta passi i que les muntanyes pirinenques recuperin els seus tradicionals sons, per bé de tothom.